

Mùa xuân, Sóc Bông tìm thấy một cây cổ thụ
rỗng ruột. Chú vui mừng kêu lên: “Quýt quýt,
mình sẽ cất thức ăn cho mùa đông ở đây!”

Từ mùa xuân sang mùa hè, Sóc cần mẫn nhặt các loại hạt. Chẳng mấy chốc, thân cây đã đầy ắp.

Một ngày đầu thu, Sóc Bông hết hoảng phát hiện kho hạt dự trữ trong nhà mình bị hao hụt.

Chú giận lắm, quyết định trèo
xuống phía dưới để tìm kẻ trộm.

Gặp Chim Chích, Sóc Bông hỏi:
“Cậu có lấy hạt của tớ không?”

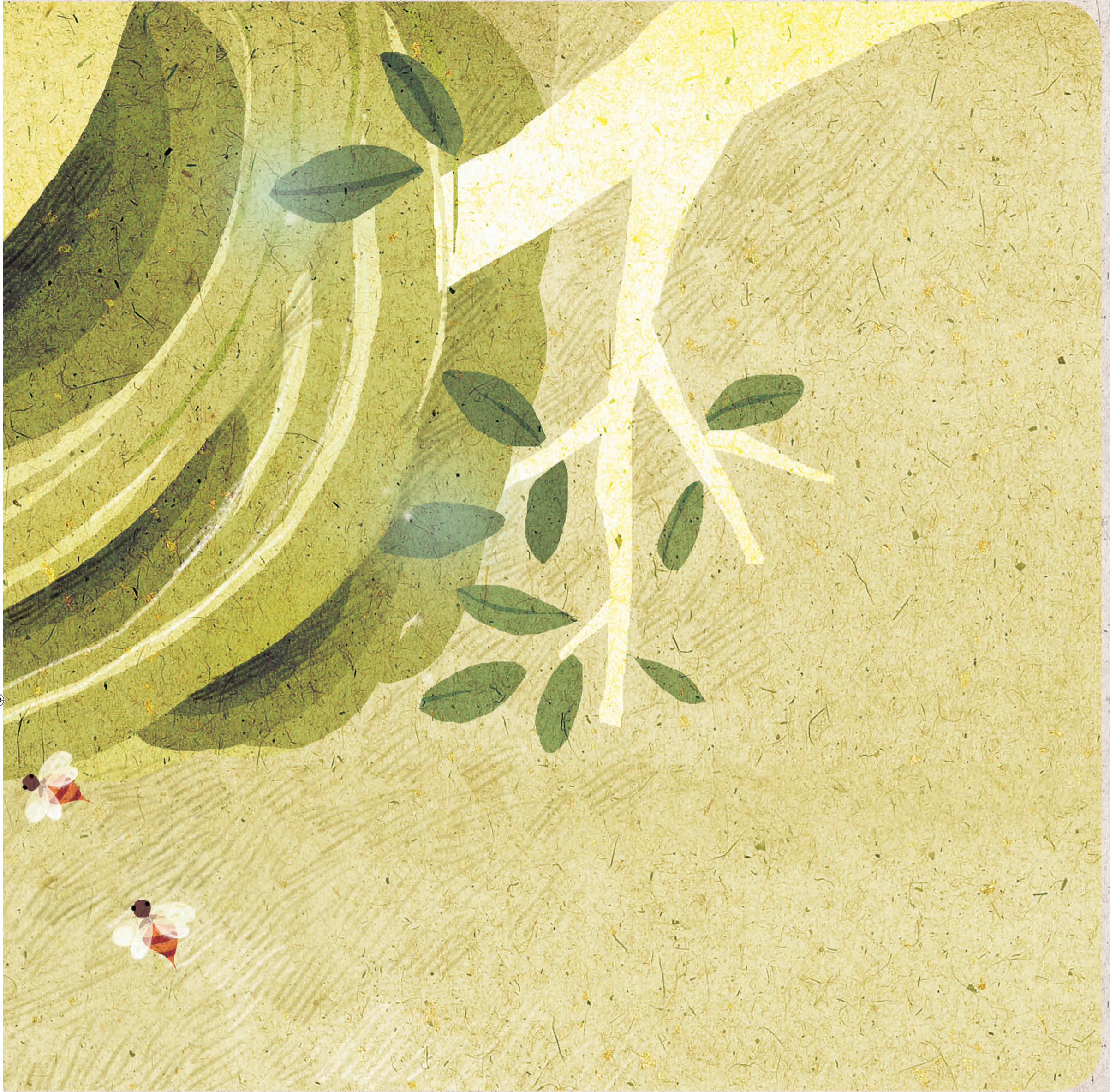
Chim Chích lắc đầu lia lịa:

“Ri rích, ri rích. Tổ chỉ ăn sâu bọ thôi!”

Sóc Bông thất vọng bỏ đi.

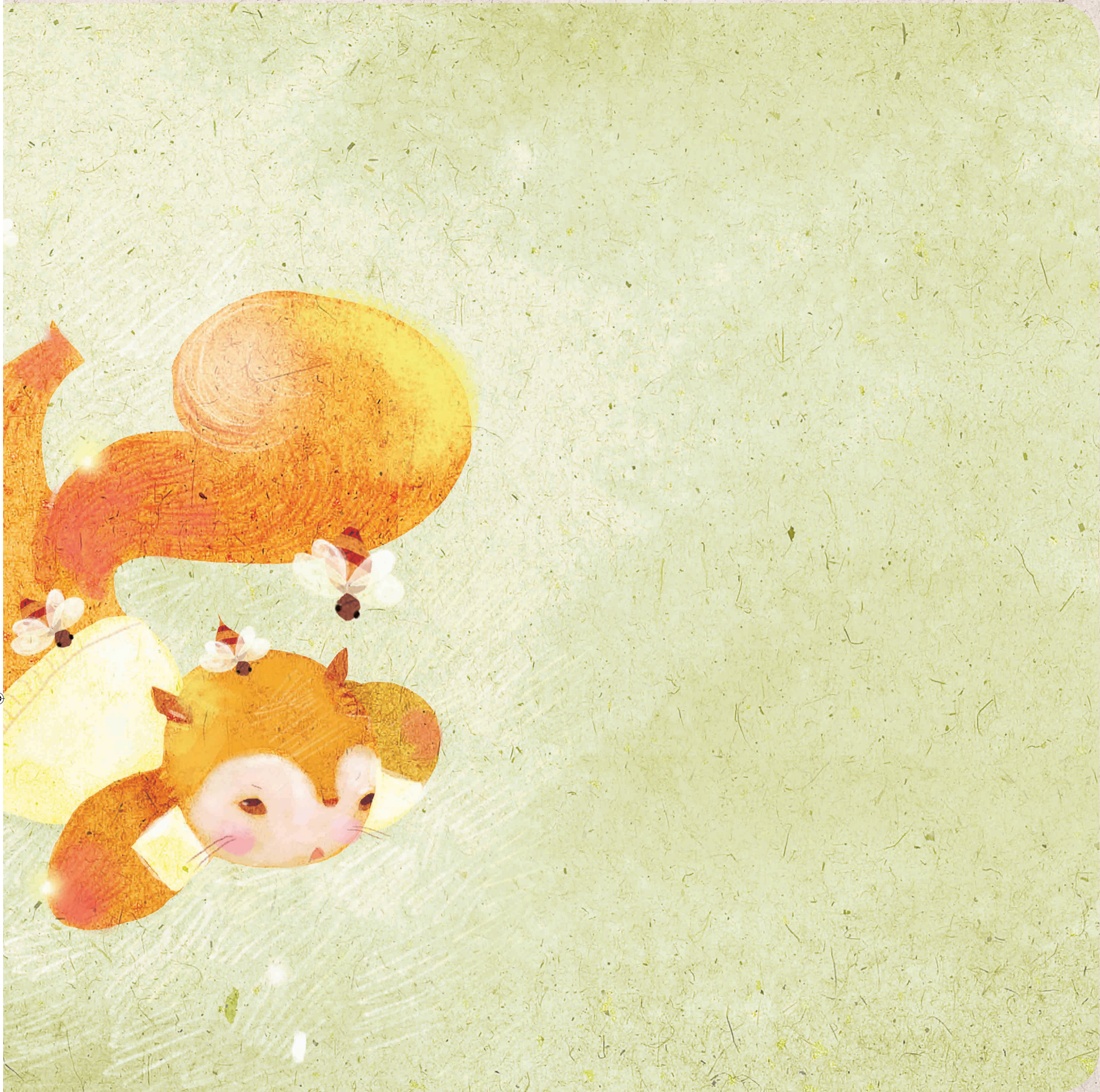
Gặp một tổ ong to, Sóc Bông nghi ngờ:
“Các cậu giấu hạt của tổ trong tổ phải
không?”

Đàn ong lao xao, đồng thanh trả lời: “Vo vo vo. Chúng tớ chỉ cắt mật và phấn hoa thôi.” Sóc Bông hỏi tiếp: “Thật không đấy? Tớ muốn xem tận mắt.”

Đàn ong giận dữ:
“Cậu muốn phá nhà của bọn tớ à?”

Sóc Bông sợ hãi bỏ đi.

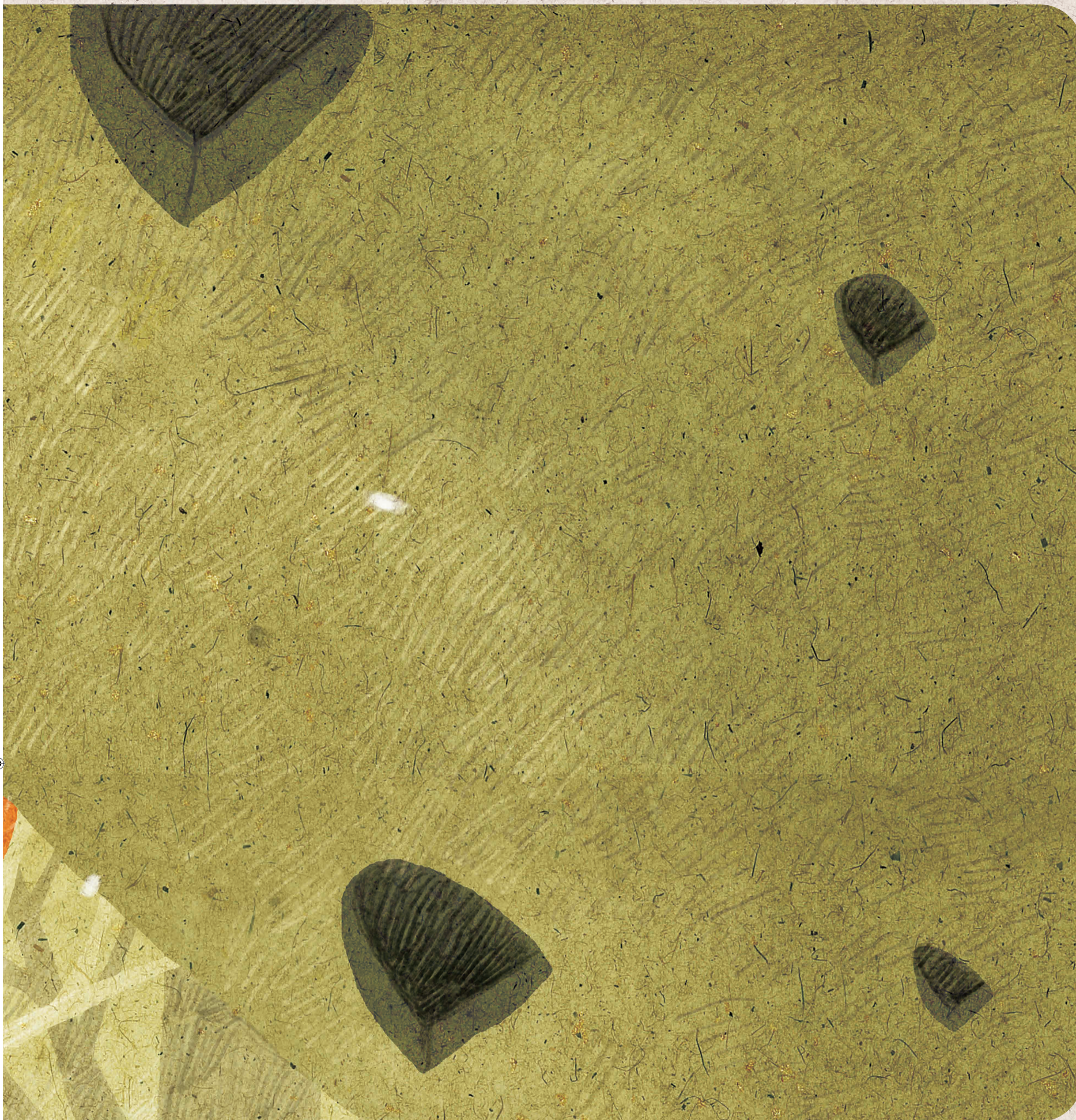
Gặp Ve Sầu đang cắm vòi vào
thân cây, Sóc Bông quát: “Cậu lấy hạt
của tớ đấy à?”

Ve Sầu tròn mắt giận dữ:
“Ve ve ve. Tổ chỉ hút nhựa cây thôi.”

Sóc Bông cúi kính: “Tớ chả tin!”
Sóc Bông đẩy Ve Sầu sang một bên,
ghé mắt nhòm vào cái lỗ bé xíu trên
thân cây.

Ve Sầu kêu lên: “Cậu thật là quá đáng!” Đúng là trong lỗ chẳng có gì cả. Sóc Bông buồn rầu đi tiếp.

Gặp Khi, Sóc Bông hỏi: “Cậu giấu hạt của tớ phải không?” Khi xua tay rồi rít: “Khęc khęc. Tớ giấu hạt của cậu làm gì? Tớ chỉ ăn hoa quả thôi.”

Sóc Bông ngạc nhiên: “Chỉ hoa quả
thôi à? Cậu không thích ăn hạt sao?”
Khỉ cái kỉnh: “Cậu đang nghi oan cho
tớ đấy!” Sóc chán nản đi tiếp.

Gặp Tắc Kè, Sóc Bông lại hỏi: “Cậu có lấy hạt của tớ không?” Tắc Kè cau có trả lời: “Tắc kè, tắc kè! Tớ chỉ ăn ruồi muỗi thôi.”

Sóc Bông ngỡ vực: “Cậu có biến hạt của
tớ thành màu khác rồi giấu đi không?”
Toàn thân Tắc Kè chuyển sang màu xanh:
“Chỉ có vảy tớ mới đổi màu được thôi!”

Sóc Bông lại đi tiếp. Chẳng mấy
chốc đã đến tận gốc cây rồi.

Chú buồn bã vì vẫn chưa thấy
bóng dáng tên trộm đầu.

Bỗng nhiên, Sóc Bông nhìn thấy Chuột Chũi đang cặm cụi quét dọn hạt của mình vương vãi khắp trên mặt đất.

Hóa ra gốc cây bị thủng một lỗ to! Hạt rơi hết xuống, chắt ngộp cả nhà của Chuột Chũi dưới gốc cây.

Chú miệt mài cả buổi để bít lỗ hổng lại.

Xong xuôi, Sóc Bông hớn hờ
mang hạt trở về.

Mùa đông đến, Sóc Bông ấm cúng...

...trong kho hạt đầy ắp của mình.

